

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 5698

гр. София, 09.05.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 16-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на девети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: П. Н. С.

като разгледа докладваното от П. Н. С. Наказателно дело частен характер № 20231110202860 по описа за 2023 година

За да се произнесе, взе предвид следното:

Делото е образувано по тъжба от Х. Г. А. срещу Б. Х. Г. и К. С. М.. В тъжбата и постъпилото ѝ допълнение се твърди, че са извършени продължавани престъпления, съгласно чл. 26, ал. 1 от НК квалифицирани от тъжителя по чл. 323, ал. 1 от НК, чл. 170, ал. 1 от НК, чл. 216 от НК, а също и като кражби и обсебвания.

С разпореждане от 15.03.2023г. Съдът е оставил тъжбата без движение и е дал указания на частния тъжител да отстрани посочените нередовности в тъжбата си, като подпише тъжбата си, съгласно изискванията на чл. 81, ал. 2 от НПК, а също да уточни времето, мястото и обстоятелствата на всяко едно от твърдените деяния; срещу кое лице подава частната тъжба – само срещу Б. Х. Г. или срещу нея и К. С. М. и обстоятелството живее ли в едно домакинство с К. С. М..

С допълнение към тъжбата от 21.03.2023г., подадено от адв. Ивайло Ангелов, пълномощник на частната тъжителка, са доуточнени обстоятелствата по тъжбата, а самата тъжба е подписана от адв. Ангелов на 21.03.2023г. Съдът намира, че допълнението към тъжбата не е отстранило посочените в разпореждането на съда нередовности. Текстът на въпросното допълнение обобщава съдържанието на първоначалната тъжба, без да дава отговор на поставените от съда въпроси.

Относно твърденията за престъпление по чл. 170, ал. 1 от НК съдът

намира следното:

Въпросните твърдения касаят деяния, извършени преди повече от десет години, според уточняващите твърдения в допълнителната тъжба. Доколкото предвиденото наказание лишаване от свобода за това престъпление е със срок до три години, то за периода отпреди повече от пет години наказателното преследване за твърдяното престъпление е било погасено по давност на осн. чл. 80, ал. 1, т. 4 от НК. Твърденията, че лицата, срещу които е подадена тъжбата са се самонастанили преди повече от десет години и обитават в жилището оттогава противоречи на последващото твърдение, че всеки ден използват хитрост, ловкост и незаконни способности, за да влизат в дома □. Освен това не е посочено в какво се изразяват деянията, извършени с използване на хитрост, ловкост и незаконни способности – в какво се изразява хитростта на конкретно деяние, а също и ловкостта и незаконните способности, какви са те и защо са незаконни. Не са отграничени отделните случаи според посочените им квалификации като извършени с хитрост, ловкост и незаконни способности.

От твърденията в тъжбата за постоянни заплахи, отправени от извършителите със съдържание, че ще вземат къщата на тъжителката и ще управляват собствеността □ не се установява функционална връзка с изпълнителното деяние, изразяващо се в противозаконно влизане в чуждо жилище. Не е посочено по какъв начин тези твърдения са улеснили или дали възможност за това влизане в жилището и защо. Освен това не са отграничени случаите, посочени като извършени с употреба на хитрост, ловкост и незаконни способности от тези с употреба на заплашване. Твърденията на тъжителя и повереника □ са общи и неясни относно обвинението по чл. 170, ал. 1 от НК, поради което не са от естество да формулират непротиворечиво и ясно обвинение, срещу което да бъде упражнено правото на защита.

Горното се отнася и за твърденията за извършвани престъпления по чл. 216 от НК, тъй като не са уточнени унищожените и повредени вещи с индивидуализацията им, нито датите на които е извършено всяко от деянията за конкретни вещи. Поради това и не може да се разграничи дали се касае за маловажен случай по чл. 216, ал. 4 от НК или за общия състав на престъплението по чл. 216, ал. 1 от НК, доколкото само за престъпленията по чл. 216, ал. 4 от НК, когато предмета им е частно имущество, наказателното

преследване се възбужда по тѣжба на пострадалия, според чл. 218в, т. 1 от НК.

Същото се касае и за твърдения за извършени кражби и обсебвания. Без посочване на конкретен предмет на престъплението при обвинение за престъпление против собствеността не би могло да се упражни правото на защита.

Относно твърдения за извършвано престъпното самоуправство по чл. 323, ал. 1 от НК наказателното производство не се възбужда по тѣжба на пострадалия, а е от общ характер.

По отношение на всички обвинения частният тѣжител не е разграничил участието на всеки от лицата, спрямо които са отправени, което също е израз на обсъдената неяснота на обвинението, засягаща правото на защита.

Поради изложеното намирам, че са налице основанията на чл. 24, ал. 5, т. 2 от НПК, поради което и на осн. чл. 250, ал. 1, т. 1 от НПК.

Относно искането за издаване на разпореждане за незабавно напускане на дома на тѣжителката от Б. Г. и К. М., посоченото действие е извън правомощията на наказателния съд, а частният тѣжител може да потърси защита на правата си по реда, предвиден в гражданското законодателство.

С оглед на изложеното Съдът

РАЗПОРЕДИ:

ПРЕКРАТЯВА наказателното производство по тѣжбата на Х. Г. А. срещу Б. Х. Г. и К. С. М., съдържаща твърдения за извършени престъпления по чл. 323, ал. 1 от НК, чл. 170, ал. 1 от НК, чл. 216 от НК, чл. 194, ал. 1 от НК и чл. 206, ал. 1 от НК, във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК.

Препис от разпореждането да се изпрати на частния тѣжител Х. А., а също и на обвиняемите Б. Г. и К. М..

Разпореждането подлежи на обжалване в 15 дневен срок пред СГС по реда на глава XXI от НПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____